брой ний живвъщи съ тѣзъ новины.

Слава Богу най-сетнѣ да свършiѫ послѣднята фраза, като прiехъ Ц. В. отъ 25 Ноемврiй. Макаръ че отъ нея азъ нищо не разбрахъ, но ма зарадва прiемането и, което е предвѣстникъ на постоянното и пращане.

Зарадва ма още тѣй че Иванчо излязва предъ свѣтътъ съ своето име съ което го поздравлявамъ отъ все сърдце.

Радостнийтъ погледъ е омраченъ малко за менъ отъ нѣколко малки обстоятелства; поболеванията гърдитѣ малко и азъ отидохъ два пъти при докторътъ (евреинъ) да му ги показвамъ, но той ми каза че може бъде по здрави отъ неговитѣ. На вторийтъ пътъ азъ му казахъ, че той нищо не разбира. Той се отчакалъ и